

[Forsvarsministeren.]

synet til Udlandet ude af Betragtning. Jeg har paa Regeringens Vegne fremhævet, at Regeringen ikke kan anse det for forsvarligt at disponere saaledes, at der her i Landet kunde opstaa en kraftig Diskussion om, hvorvidt det nu virkelig var Regeringens Hensigt at staa ved den Erklæring, som Udenrigsministeren for nogen Tid siden afgav paa Regeringens Vegne, en Erklæring, hvori det blev meddelt, at saafremt Danmark angribes, da skal det forsvares.

Der foregaar, saaledes som det er ærede Medlemmer af dette høje Ting bekendt, for Tiden en Række Forhandlinger mellem Danmarks, Norges og Sveriges Regeringer, Forhandlinger som bl. a. har til Formaal at faa undersøgt Mulighederne for militære Aftaler. Det er ikke muligt hverken for mig eller for noget andet Medlem af Ministeriet paa dette Tidspunkt at sige noget om, hvorvidt disse Forhandlinger vil føre til et Resultat, men det er klart, at baade Norge og Sverige har Ret til at gøre det til en Betingelse for en Overenskomst om militære Anliggender, at Danmark gennemfører en Forsvarsordning, som sikrer, at Danmark paatager sig Byrder, som staar i rimeligt Forhold til de Militærordninger, som gennemføres i Norge og Sverige. Dette Lovforslag er tænkt som en Tilkendegivelse fra Regeringens Side af, at den mener det alvorligt, naar den erklærer, at den i det Omfang, det er muligt, vil medvirke til at faa gennemført Genopbygningen af et Forsvar i et saa hurtigt Tempo, som Forholdene maatte gøre det muligt.

Henry Hansen: Det maa beklages, at Udviklingen ude i Verden gør det nødvendigt for os at gaa ind i en Drøftelse af Opbygningen af et Forsvarsvæsen, men saadan er Forholdene. To Verdenskrige skulde man synes maatte have belært Menneskene om, at Krig ikke løser Problemerne. Efter Kri-gen bestaar de fortsat, og det viser sig, at Krig blot skaber nye Problemer. Den sidste Krig er et talende Eksempel herpaa. En naturlig Konsekvens heraf vilde være, at Staterne for Alvor gik ind i en Drøftelse af og et Arbejde for at skabe en international Ordning, som gjorde Krig umulig. Desværre synes Mulighederne for at naa et Resultat i den Retning i Øjeblikket meget ringe. Det maa beklages, at Forholdene er saadanne, men naar det er Tilfældet, maa vi indrette os derpaa og efter Evne søge at opbygge et Forsvarsvæsen, hvormed vi kan værne vort Lands Selvstændighed. Vort Folk er jo et fredselskende Folk, og der er

ingen i dette Land der mener, at et dansk Forsvarsvæsen skal have andre Opgaver end den at søge at hindre, at vor Ret til at leve som et frit, selvstændigt og uafhængigt Folk antastes. Vi er ogsaa et frihedselskende Folk, vi sætter de demokratiske Frihedsrettigheder, vi er vant til at leve under, højt, og vi synes ikke, vi kan leve uden dem. Besættelsesaarene gav os en Forsmag paa, hvordan det vilde være, men vil vi bevare vor Ret til at leve som et frit Folk, maa vi ogsaa vise vor Vilje til det, det tror jeg ogsaa, Befolkningen er indstillet paa. Det Forsvar, vi skal bygge op, maa tilpasses de begrænsede Opgaver, et dansk Forsvar vil have, og vi maa ikke gøre os Illusioner om, at det f. Eks. i længere Tid alene kan hindre en Stormagt i at krænke vort Land, men det maa i alt Fald ikke kunne siges om os, at vi paa Forhaand giver blankt op.

Det har været vort Partis Haab, at Forsvarsspørgsmaalet kunde løstes op over Partistridigheder, saa at det kunde løses i Enighed her paa Rigsdagen. Selv om der ikke er fuld Enighed om at gennemføre Lovforslaget om Hjemmeværnsordning nu, har vi heller ikke i vort Parti opgivet Haabet om, at der om den endelige Ordning af Forsvaret kan skabes Samling her paa Rigsdagen. Men Forudsætningen maa naturligvis være, at der fra anden Side vises den samme positive Indstilling over for Forsvarsspørgsmaalet, som vort Parti indtager. Regeringen har fra alle Partier paa Rigsdagen faaet Tilslutning til sin Erklæring om, at vi vil forsvare vort Lands Selvstændighed, hvis vi skulde blive angrebet, saa det skulde ikke synes umuligt at skabe Enighed om Løsningen af Forsvarsspørgsmaalet.

Lovforslaget om Hjemmeværnsordningen, som vi nu har til Behandling, havde den højtærede Minister Tanke om at udskyde til Efteraaret til Behandling sammen med Forsvarsordningen, og hertil havde han faaet Tilslutning fra den militære Sagskundskab. Forudsætningen var imidlertid, at der kunde skabes Enighed om en saadan Udsættelse.

Det viste sig ikke at være Tilfældet, idet Venstre og Det konservative Folkeparti var betænkelige ved en Udsættelse — mærkeligt nok med denne Betænkelighed, for i de to Aar, Venstre havde Regeringen og Det konservative Folkeparti var dets Støtteparti, blev der, efter hvad der er oplyst, ikke rørt en Finger fra deres Side for at faa gennemført en Hjemmeværnsordning; men bortset fra dette var vort Parti enig med den højtærede Forsvarsminister i, at